

Sygn. akt XXIII Gz 111/17

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Skalska

Sędziowie: SO Andrzej Kubica

SO Anna Gałas (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2017 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa P. S., M. R. przeciwko M. L.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 25 października 2016 r., sygn. akt XVII GC 3234/15

postanawia:

1. oddalić zażalenie,
2. zasądzić od M. L. solidarnie na rzecz P. S. i M. R. 900 zł (dziewięćset złotych) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

SSO Anna Gałas SSO Monika Skalska SSO Andrzej Kubica

Sygn. akt XXIII Gz 111/17

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 25 października 2016 r. Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie odrzucił apelację pozwanej M. L. od wyroku tego Sądu z dnia 13 lipca 2016 r.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że pozwana została wezwana do uiszczenia opłaty od apelacji w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia apelacji. Wezwanie awizowano, złożono do akt sprawy ze skutkiem doręczenia na dzień 10 października 2016 r. Brak uiszczenia wymaganej opłaty sądowej w terminie spowodował, że Sąd Rejonowy odrzucił apelację pozwanej na podstawie art. 370 k.p.c.

Zażalenie na to postanowienie wywiodła pozwana, zaskarżając postanowienie w całości. Zaskarżonemu postanowieniu pozwana zarzuciła naruszenie art. 370 k.p.c. poprzez wadliwe przyjęcie, że pozwana została prawidłowo wezwana do uzupełnienia braków formalnych apelacji.

Wskazując na ten zarzut pozwana wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia. Pozwana podniosła, że nie otrzymała wezwania do opłacenia apelacji wobec czego nie mogła uczynić mu zadość. W dniu 3 października 2016 r. tj. drugiej awizacji przesyłki z wezwaniem pozwana odbierała w urzędzie pocztowym przesyłki ale nie było tam przesyłki z wezwaniem do uiszczenia opłaty od apelacji, co uniemożliwiło jej zapoznanie się z nią.

W odpowiedzi na zażalenie powodowie wniesli o jego oddalenie i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanej podlegało oddaleniu, jako niezasadne.

Jak wynika z akt sprawy zarządzeniem z dnia 5 września 2015 r. Przewodniczący Wydziału zdecydował o wezwaniu pozwanej do uiszczenia opłaty sądowej od apelacji w terminie tygodniowym od dnia doręczenia wezwania pod rygorem odrzucenia apelacji, gdyby opłata nie zostanie dokonana w tym terminie (k. 146). Wezwanie o treści zgodnej z tym zarządzeniem zostało wysłane pozwanej na właściwy adres (k. 147), ale nie zostało podjęte mimo podwójnego awizowania w dniach 23.09.2016 r. i 03.10.2016 r. (adnotacje doręczyciela na potwierdzeniu odbioru - k. 150). W tych okolicznościach faktycznych Sąd Rejonowy miał prawo uznać, że doszło do doręczenia pozwanej wezwania do uiszczenia opłaty sądowej od apelacji w sposób zastępczy przewidziany w art. 139 § 1 k.p.c.

Przywołany przepis art.139 § 1 k.p.c. przewidujący doręczenie zastępcze przez awizo (podwójne) opiera się bowiem na domniemaniu prawnym, że doręczane pismo dotarło do adresata, a tym samym doręczenie jest skuteczne. Takie domniemanie prawidłowości i skuteczności doręczenia nie wyłącza możliwości dowodzenia przez stronę, że pismo sądowe wymagające podjęcia czynności nie zostało jednak doręczone, czemu służy instytucja przywrócenia terminu (art.168 § 1 k.p.c). Sąd Okręgowy rozpoznaje jednakowoż zażalenie pozwanej na postanowienie o odrzuceniu apelacji, w którym pozwana kwestionuje prawidłowość zastosowania art. 370 k.p.c. Niedopuszczalne jest w tym miejscu ocenianie powoływanych przez pozwaną okoliczności dotyczących nieotrzymania awiza, a więc związanych z możliwym wnioskiem o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji (w rozumieniu art. 168 § 1 i art. 169 § 1 i 2 k.p.c). O zasadności takiego wniosku może merytorycznie rozstrzygnąć rozpoznający go sąd, do którego strona składa wniosek.

Reasumując, jeżeli strona pozwana nie dokonała odbioru pisma sądowego mimo podwójnego awizowania, to Sąd Rejonowy miał prawo pozostawać w przekonaniu, że doręczane pismo dotarło do pozwanej, a tym samym doręczenie było skuteczne (w rozumieniu art. 139 § 1 k.p.c). Jeżeli pozwana nie mogła odebrać przesyłki zawierającej wezwanie do uiszczenia opłaty od apelacji, to właściwa droga do dokonania czynności procesowej wiodła poprzez złożenie wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji (nie do uiszczenia opłaty od apelacji) wraz ze złożeniem apelacji i uprawdopodobnieniem okoliczności uzasadniających wniosek o przywrócenie terminu do jej wniesienia (zgodnie z art. 168 § 1 k.p.c. i art. 169 § 1 i 2 k.p.c).

W tym stanie rzeczy stwierdzić należy, że skoro wezwanie do uiszczenia opłaty od apelacji zostało doręczone pozwanej w drodze doręczenia zastępczego, a mimo tego pozwana nie uiściła opłaty w wymaganym ustawowo terminie, to Sąd Rejonowy zasadnie odrzucił jej apelację (na podstawie art.370 k.p.c).

Z tych względów na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy postanowił jak w pkt 1. sentencji.

O zwrocie kosztów postępowania zażaleniowego Sąd Okręgowy orzekł, jak w pkt 2. sentencji zgodnie z wynikiem tego postępowania na mocy art. 98 § 1 k.p.c, art. 99 k.p.c, art. 108 § 1 k.p.c. oraz § 2 pkt 5) w zw. z § 10 ust. 2 pkt 1) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2016 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, w brzmieniu obowiązującym od 27 października 2016 r.

SSO Anna Gałas SSO Monika Skalska SSO Andrzej Kubica